

Ο Δαβίδ προφητεύει τη βασιλεία του Χριστού

Κλειδί εδάφιο: «Ο Δαβίδ βασίλευσε πάνω σε όλον τον Ισραήλ και απέδιδε δικαιοσύνη και κρίση σε όλο τον λαό του».

Α' Χρονικών 18:14

Επιλεγμένα εδάφια:

Β' Βασιλείων 23:1-7· Α' Χρονικών 18:14

Η δίκαιη βασιλεία του Δαβίδ πάνω στον Ισραήλ, όπως αναφέρεται στο βασικό μας εδάφιο, επικεντρωνόταν στο γεγονός ότι εφαρμόζε δίκαια τους νόμους του Θεού ανάμεσα στον λαό. Σε αυτό προαναγγέλθηκε η ερχόμενη βασιλεία της δικαιοσύνης του Ιησού Χριστού και της νύφης Του, της Εκκλησίας. Όταν ο άγγελος Γαβριήλ ανήγγειλε στη Μαρία την επικείμενη γέννηση του Ιησού, αποκάλυψε αυτή τη σημαντική αλήθεια, λέγοντας: «Θα ... γεννήσεις έναν γιο, και θα καλέσεις το όνομά του Ιησού. ... Και ο Κύριος ο Θεός θα του δώσει τον θρόνο του πατέρα του Δαβίδ». Λουκάς 1:31,32

Λίγο πριν τελειώσει η βασιλεία του Δαβίδ και κοιμηθεί στον θάνατο, μίλησε προφητικά για την τελική βασιλεία του Χριστού, όπως καταγράφεται στο Β' Σαμουήλ 23:1-7. Στα εδάφια 1 και 2, ο Δαβίδ λέει ότι ήταν «χρισμένος από τον Θεό του Ιακώβ» και ότι το «Πνεύμα του Κυρίου» ήταν μαζί του, καθοδηγώντας τα λόγια του ως βασιλιά πάνω στον εκλεκτό λαό του Θεού. Ο Ιησούς, στην αρχή της επίγειας διακονίας Του, έκανε μια παρόμοια δήλωση σχετικά με τον εαυτό Του, παραθέτοντας τον

προφήτη Ησαΐα: «Το πνεύμα του Κυρίου είναι επάνω μου, επειδή με έχρισε» (Λουκάς 4:18). Τόσο στην περίπτωση του Δαβίδ όσο και του Ιησού, το να έχουν το χρίσμα του Θεού και το πνεύμα Του αποτελούσε διαβεβαίωση ότι ήταν η επιλογή του Ουράνιου Πατέρα ως ηγέτες του λαού Του.

Ο Δαβίδ συνεχίζει λέγοντας ότι όποιος επιλεγεί να κυβερνά τους ανθρώπους πρέπει να είναι δίκαιος και να κυβερνά με φόβο, ή ευλάβεια, προς τον Θεό (Β' Βασιλείων 23:3). Όποιος καθοδηγείται έτσι, λέει, «θα είναι σαν το φως του πρωινού, όταν ανατέλλει ο ήλιος, σε πρωινή μέρα χωρίς σύννεφα» (Β' Βασιλείων 23:4). Αυτά είναι και πάλι προφητικά λόγια, που αναφέρονται στον Χριστό. Αυτός είναι το «φως του κόσμου» (Ιωάννης 9:5). Το φως συμβολίζει τη διαφώτιση της Αλήθειας, και έτσι θα είναι και στη βασιλεία του Χριστού. Θα ανατείλει, συμβολικά μιλώντας, ως ο ήλιος για να δια φωτίσει την ανθρωπότητα στη γνώση του Θεού και των οδών Του. Αυτή θα είναι επίσης μια εποχή χωρίς τα καταιγιστικά σύννεφα των ταραχών που επικρατούν σήμερα σε ολόκληρη τη γη – όπως λέει ο Δαβίδ, «πρωινή μέρα χωρίς σύννεφα».

Κατά την ίδια του την ομολογία, ο Δαβίδ γνώριζε ότι η βασιλεία του «δεν ήταν έτσι με τον Θεό» (Β' Βασιλείων 23:5). Δηλαδή, δεν ήταν μια ειρηνική εποχή χωρίς σύννεφα. Μεγάλο μέρος της βασιλείας του Δαβίδ πέρασε πολεμώντας εναντίον των εχθρών του Ισραήλ. Ωστόσο, στον ίδιο στίχο, διεκδίκησε την υπόσχεση της «αιώνιας διαθήκης του Θεού, τακτοποιημένης σε όλα και βέβαιης· διότι αυτή είναι όλη η σωτηρία μου και όλη η επιθυμία μου». Ο Δαβίδ εδώ αναφερόταν στην αιώνια διαθήκη του Αβραάμ, στην οποία ο Θεός υποσχέθηκε ότι, εν καιρώ, θα

ερχόταν ένας απόγονος, μέσω του οποίου θα ευλογούνταν όλες οι οικογένειες της γης (Γένεση 12:3· 22:18). Αν και καταγόταν από τη γενεαλογία του Ιούδα, της φυλής μέσω της οποίας είχε υποσχεθεί ο απόγονος, ο Δαβίδ μίλησε προφητικά για μια μελλοντική ημέρα κατά την οποία ο μεγαλύτερος απόγονος του Αβραάμ θα εμφανιζόταν στη σκηνή.

Ο Απόστολος Παύλος μίλησε για τον απόγονο της υπόσχεσης της διαθήκης του Αβραάμ με τα εξής λόγια: «Τώρα, οι υποσχέσεις δόθηκαν στον Αβραάμ και στον απόγονό του. Δεν λέει: “και στους απογόνους”, αναφερόμενος σε πολλούς, αλλά μάλλον σε έναν, και στον απόγονό σου, δηλαδή τον Χριστό». (Γαλάτες 3:16). Μέσω αυτής της διαθήκης ο Δαβίδ, και όλη η ανθρωπότητα, θα πει τελικά: «Αυτή είναι όλη η σωτηρία μου, και όλη η επιθυμία μου».